

казвачъ, а отъ самата природа. А тя е най-чудната книга за четене.

Да прочетемъ една малка страница отъ тая велика и вълшебна книга!

Въ далечното минало е имало животни и растения отъ различни размѣри. Отъ дребнитѣ, невидими съ просто око, до гиганти—чудовища, които поразяватъ съ своята грамадностъ, сила и чудата форма. За тия гиганти ще кажемъ нѣколко думи.

Които отъ васъ сж ходили на разходка или екскурзия изъ планина, сигурно сж видѣли или кжсали едни особни перести листа на едно растение, което обича влажнитѣ котловини между скалитѣ. Това е така наречената орлова папратъ, леговище на планинскитѣ обитатели. Тая папратъ достига до метъръ, метъръ и половина височина. По самитѣ скали вие сигурно познавате една зелена, пушиста покривка: това е така наречения мжхъ. А въ сухитѣ, на слънчевъ припекъ мѣста, расте хвошътъ: сухи, тревисти стебла, които нѣматъ разлистени листа, а—само стебловидни клонки. Тия три растения сж потомци на отдавна измрѣли тѣхни предшественици. Тѣ сж имали грамадни размѣри: до 30—40 метра височина и 1 до 2 метра дебелина. Въ картинкитѣ 1 и 2 даваме изгледа на тия нѣкогашни гиганти, изчезнали вече. Сградата на картинка 2 е турната за да се види какъ би стърчали надъ нашитѣ кжши тия прѣдисторични растения, ако растѣха сега.

Кжде сж изчезнали тия гори отъ тогавашнитѣ гиганти хвоши, мѣхове и папрати? И какъ сж могли ученитѣ да откриятъ, че е имало такива растения нѣкога? — Свидетелъ за тоя нѣкогашенъ животъ сж камено-вжгленитѣ мини. Каменнитѣ вжглища, това неоценимо богатство за сегашнитѣ хора, не сж нищо друго освенъ овжгленитѣ нѣкогашни гори. При своитѣ раздрусвания и раздвижване на пластове, земята е прибрала въ пригрьдкитѣ си тия гиганти — растения. Тамъ, съ тѣхъ, въ течение на милиони години, се е извършила тая промѣна, която ги е преобразила на каменни вжглища. Но